

жилъшахъ и хъ да не будетъ живый.“[1] Друго. Иуда сѧ наказа и тѣлесно, и душевно. Каква смърть го достигна вѣдніатъ? Обесенъ, да сѧ терзаетъ только часове, послѣ да сѧ провали презъ средъ, и да падне утробата мъ на земята, и отъ тамъ скверната мъ душа да премине въ вѣчніатъ огнь. „Шедъ ӯдависѧ, и нѣцъ възв просѣдесѧ посрѣдъ, и изліѧсѧ всѧ утроба єгѡ.“[2] Тзи чюто исповѣданіето мъ не мъ помоги никакъ. Изъ Петра, който видѣ простенъ, що направи. Той стоеше въхѣдрѣ въ двора Каїафинъ, и грѣшесѧ. Той сѧ вѣ отрѣкалъ три пѫти: „не вѣмъ чловѣка.“ Изъ, когато третіа пѫть чю да пѣе пѣтелътъ, той си напомни онова, което мъ вѣ прорѣкалъ Христосъ; позна си прегрѣшеніето; съкржиши сѧ отъ болесть-та сърдцето мъ; авіе излѣзе вънъ отъ онзи дворъ; отѣдѣли сѧ авіе отъ лошата онаа дрѣжба на слѹгыты архіерейски; отстриани сѧ тѣтакси, и като размышляваше добрѣ въ себѣ си за онова, което вѣ сторилъ, плака горко. „И зшѣдъ вънъ плакасѧ горкѡ.“[3] И има преданіе, че презъ сичкіа си животъ съкрай пѫть когато чюваше гласътъ на пѣтела, той си смысливаше грѣха, и очиты мъ сѧ обрѣшахъ на два извора отъ най-горчиковъ сълзы. „Плакаше горкѡ.“ И съ таквихъ образъ исповѣданіето принесе голѣма полза, защото послѣ вскрысеніето, когато го попыта Христосъ три пѫти: „Петре, любиши ли мѧ?“[4] Съ тымъ три пытанія поправи триты отричанія, говори Богословъ Григорій. И когато мъ рече: „Паси ѿгнци моя, паси ѿвцы моя.“ Подари мъ, говори златодетъ, първата апостолска власть, и честъ.

Завелѣжи сега, Христіеннио, че истинното, и съвършенното исповѣданіе, което дава прощеніето на грѣха, което носи благодать-та, и любовь-та Божія, не стои въ това само, да исповѣдашь грѣхътъ-си (може бы таквосъ исповѣданіе да е само отъ уста, а не отъ сърдце, да е отъ науки, а не отъ съкрѣшеніе). И при това да платишъ, като дадешъ пары, като че покамніето е търговія, и Дѣдовници, (както дѣма Павелъ) онин святотатци, като че сѫ търговци, които мыслатъ, и иматъ благочестіето за печалба.[5] Брате, ты си завлѣженъ; таквосъ исповѣданіе може бы да е външно и както Иудиното съвсемъ съетно, и бесполезно. Исповѣданіето както назвамъ азъ, стои въ това; да направишъ както направи Петър. Петър, като позна грѣшка-

[1] Псал. 68. ст. 25. [2] Мат. 27, 5. Дѣян. 1, 18. [3] Мат. 26, 75. [4] Иоан. 21, 15. [5] а. Тим. 6, 5.